

Eerste Kamer der Staten-Generaal

Centraal Informatiepunt

Den Haag, 22 juni 2005

Aan de leden en de plv. leden van de Vaste Commissie
voor Economische Zaken

OVERZICHT van stemmingen in de Tweede Kamer betreffende wetsvoorstel:

30027 Herstel van wetstechnische gebreken en leemten alsmede aanbrenging van enkele inhoudelijke wijzigingen in de Telecommunicatiewet, de Elektriciteitswet 1998, de Gaswet, de Mijnbouwwet en enkele andere daarmee verbandhoudende wetten, de Wet voorraadvorming aardolieproducten 2001, de Wet op de kamers van koophandel en fabrieken 1997, de Raamwet EEG-voorschriften aanbestedingen en diverse andere wetten (Veegwet EZ 2005)

EINDSTEMMING WETSVOORSTEL: het wetsvoorstel is op 21 juni 2005 met algemene stemmen aangenomen.

AANGENOMEN EN OVERGENOMEN AMENDEMENTEN

Artikel II, onderdeel I

11 (Hessels)

De voorgestelde verruiming van de bevoegdheid tot het stellen van voorwaarden aan een ontheffing dient geen doel. Ook is de verruiming van deze bevoegdheid niet praktisch uitvoerbaar. De huidige situatie werkt naar tevredenheid en wordt derhalve gehandhaafd.

Overgenomen door de Regering

Artikel II, onderdeel L

12 (Hessels)

Met deze wijziging wordt buiten twijfel gesteld dat afnemers die beschikken over een samenstel van bij elkaar horende aansluitingen het recht hebben alle aansluitwerkzaamheden (maken, wijzigen, onderhouden en wegnemen van een aansluiting) openbaar aan te besteden.

Overgenomen door de Regering

Amendementen zijn in de volgorde van stemming – op artikelnummer – weergegeven: allereerst de aangenomen en/of overgenomen amendementen, vervolgens de verworpen of ingetrokken amendementen en tenslotte eventuele moties.

Vervangen amendementen zijn d.m.v. een → aangegeven: bijv. 7 → 8 → **20**. Amendement nr. 7 is vervangen door amendement nr. 8, dat op zijn beurt vervangen is door amendement nr. 20. De vette notatie van het stuknummer geeft aan dat dit het definitieve amendement is. De stemmingslijsten worden gemaakt op basis van de ongecorrigeerde draad van de vergadering.

Artikel II, onderdeel WW

Artikel III

15 (De Krom)

De Wet bescherming persoonsgegevens biedt in het algemeen bescherming tegen misbruik van klantgegevens.

Er is geen aanleiding voor sectorspecifieke wetgeving met eenzelfde inhoud en evenmin voor wetgeving die verder gaat dan de algemene privacywetgeving.

Het gebruik van klantgegevens door leveranciers is door de tekst van beide artikelen te zeer en onnodig beperkt. Een zodanige beperking past niet binnen een geliberaliseerde markt.

De kleinverbruiker kan zelf zijn leverancier kiezen en de leverancier heeft geen wettelijke monopoliepositie meer. De leverancier is een normaal commercieel bedrijf dat met andere leveranciers moet concurreren om de gunst van de klant. Door deze beperking worden leveranciers belemmerd in hun mogelijkheden tot kostenreductie door middel van schaalvergrotingen. Het amendement beoogt de bedoelde onnodige beperking op te heffen.

Overgenomen door de Regering

Artikel II

Artikel III

17 (De Krom)

Dit amendement strekt ertoe dat afnemers die onderdeel zijn van bijv. een raamcontract of een zogenaamd multi-sitecontract en die bij de leverancier de voorwaarden uit laten onderhandelen meer contractvrijheid geboden wordt waardoor lagere prijzen bedongen kunnen worden. Nu worden de samenstellende delen van dergelijke contracten door de wet gezien als consumenten met alle daarbij behorende verplichtingen.

Het amendement maakt gebruik van zogenaamd regelend recht, zodat men er, indien aan de voorwaarden is voldaan, voor kan kiezen in de leveringsovereenkomst van bepaalde verplichtingen af te wijken. Door het karakter van regelend recht zijn partijen zich bewust van de afwijking en worden bepaalde, de kleinverbruiker beschermende, bepalingen niet zonder meer van rechtswege niet van toepassing verklaard. Om van deze regeling gebruik te kunnen maken moet aan een aantal voorwaarden zijn voldaan. Samenvattend komen deze erop neer dat:

- het moet gaan om een overeenkomst die zowel groot- als kleinverbruikersaansluitingen omvat, waarbij de laatste in de minderheid zijn;
- om de kleinverbruikers te beschermen tegen het ongewild en ongemerkt ontnemen van wettelijke beschermingsbepalingen degene die het contract sluit een zorgplicht wordt opgelegd ten aanzien van de toestemming van de betrokken kleinverbruikers om van de bepalingen af te wijken.

Gekozen is voor een zorgplicht bij de vertegenwoordiger, zodat de leverancier hier niet mee wordt belast. Hij mag ervan uitgaan dat die toestemming is verkregen. Om administratieve lasten te voorkomen is niet gekozen voor een melding of het moeten overleggen van de verkregen toestemming.

Omdat het in de betrokken contracten vaak gaat om een grote, zakelijke tegenpartij die goed in staat is de door hem gewenste voorwaarden in contracten op te laten nemen – soms worden deze zelfs eenzijdig bepaald via een aanbesteding – is de mogelijkheid gegeven om af te wijken van de bepalingen inzake de redelijkheid van voorwaarden, de mogelijkheid van maximumtarieven, het afsluitbeleid, opzegtermijnen en daarbijbehorende boetes. De overige bepalingen van de artikelen 95m en 52b, inzake oneerlijke handelspraktijken en misleidende verkoopmethoden, blijven van toepassing. Ook is bepaald dat wanneer het een dergelijke overeenkomsten betreft, de leverancier niet over een vergunning hoeft te beschikken. Ook de vergunningseis heeft immers tot doel de individuele kleinverbruiker te beschermen tegen

malafide aanbieders. Een dergelijke bescherming heeft een grote partij als de partijen die dergelijke multi-site contracten sluiten, niet nodig. Dit geeft leveranciers de mogelijkheid zich volledig te richten op grootverbruikers en multi-site contracten, zonder dat ze alleen vanwege laatstgenoemde contracten toch een vergunning moeten aanvragen. Dit laat uiteraard onverlet dat wanneer een leverancier ook gewoon aan kleinverbruikers levert, de vergunningplicht gewoon geldt. De uitzondering geldt alleen ten aanzien van de kleinverbruikers die onderdeel uitmaken van een overeenkomst als omschreven in de nieuw voorgestelde artikelen. Tot slot: maakt een leverancier ten onrechte gebruik van deze regeling, bijvoorbeeld wanneer niet aan alle voorwaarden is voldaan, dan zal hij in overtreding zijn van de bepalingen waar hij vanaf wijkt. De Te staan dan de handhavingmiddelen ter beschikking die bij het artikel horen waarvan ten onrechte is afgeweken

Overgenomen door de Regering

Artikel II, onderdeel MM

Artikel III, onderdeel NN

18 (Crone c.s.)

Dit amendement beoogt de evaluatie van de Gaswet en Elektriciteitswet iedere vier jaar te doen plaatsvinden, en niet eens in de zes jaar zoals in de Veegwet wordt voorgesteld. De energiewetgeving is te veel in beweging om tot een dergelijke lange evaluatietermijn over te gaan; de kans is groot dat in zes jaar tijd de wet meerdere malen gewijzigd zal worden, wat de waarde van een dergelijke evaluatie niet ten goede zal komen. In dit amendement wordt voorgesteld om een eerste evaluatie van de Gaswet en Elektriciteitswet twee jaar na de marktopening voor kleinverbruikers te doen plaatsvinden, dus zo spoedig mogelijk na 1 juli 2006. Bij de evaluatie worden in ieder geval betrokken de tariefontwikkeling op de energiemarkten, de duurzaamheid van de energiehuishouding de leverings- en voorzieningszekerheid, het functioneren van het toezicht en de effectiviteit van de betreffende wet(ten) in het algemeen.

Aangenomen met algemene stemmen

Artikel II, onderdeel OO

13→19 (Hessels)

Niet kan worden uitgesloten dat tariefbesluiten als bedoeld in artikel 41 van de Elektriciteitswet 1998 algemeen verbindende voorschriften bevatten. Immers, een tariefbesluit beperkt zowel de contractsvrijheid van de netbeheerder als afnemers. Vanuit een oogpunt van rechtsbescherming is het wenselijk dat tegen tariefbesluiten, ook indien deze algemeen verbindende voorschriften bevatten, bezwaar en beroep kan worden ingesteld door belanghebbenden. Met de wijziging van artikel 82 Elektriciteitswet 1998 wordt buiten twijfel gesteld dat bezwaar en beroep voor belanghebbenden openstaat tegen tariefbesluiten.

Aangenomen. VVD stemde tegen

Artikel II

14 (De Krom)

De verplichting voor de leverancier om opwekkingsgegevens beschikbaar te stellen aan de afnemer geldt nu voor alle stroom die hij heeft geleverd. In de praktijk kan hij daar niet geheel aan voldoen. Vanwege het vooralsnog ontbreken van een functionerend Europa-breed systeem van garanties van oorsprong of herkomstcertificaten voor «grijze» stroom is elektriciteit die op een buitenlandse groothandelsmarkt wordt gekocht in het algemeen niet herleidbaar tot de bron. Hetzelfde geldt voor elektriciteit die is gekocht van een energiebeurs. De handel is daar immers anoniem. Voor elektriciteit die is geïmporteerd en/of die van een

beurs is afgenomen zijn leveranciers daarom genoodzaakt te werken met een gemiddeld herkomstprofiel.

Door de verwijzing in het vierde lid naar het Burgerlijk Wetboek dient ook de herkomst van stroom van buitenlandse groepsonderdelen (dochters of moeder) in beeld te worden gebracht. Vanwege het vooralsnog ontbreken van een Europa-breed systeem van garanties van oorsprong of herkomstcertificaten voor «grijze» stroom is het vooral voor in Nederland opererende dochters van buitenlandse concerns niet altijd mogelijk om tijdig de vereiste gegevens te verkrijgen over de herkomst van stroom die door de buitenlandse moeder en overige dochters is geleverd aan buitenlandse afnemers.

Aangenomen. Groep Wilders, VVD, CDA, ChristenUnie en LPF stemden voor

Artikel II, YYA

Artikel III, AAA

20 (De Krom)

In het door het lid De Krom ingediende en door de Minister overgenomen amendement over een raamcontract of een zogenaamd multi-sitecontract is onvoldoende aandacht geweest voor de samenstelling van de afnemersgroep van een dergelijk contract. In het amendement wordt gesteld dat de minderheid van deze aansluitingen een doorlaatwaarde van ten hoogste 3*80 A dienen te hebben. Dit is niet realistisch en zal in de praktijk niet leiden tot wat beoogd was; het door middel van meer contractvrijheid kunnen onderhandelen, opdat lagere prijzen kunnen worden afgedwongen. Vrijwel alle Multi-site contracten bestaan namelijk voor het merendeel uit aansluitwaarden van ten hoogste 3* 80 A. Dit amendement dient ter correctie daarvan. Het geeft aan dat de meerderheid van de afnemers rechtspersoon moet zijn of moet handelen in de uitoefening van een beroep of bedrijf. Hiermee wordt binnen de groep afnemers met een aansluitwaarde van ten hoogste 3*80 A een onderscheid gemaakt tussen zogenaamde kleinzakelijke afnemers en huishoudelijke afnemers.

Aangenomen met algemene stemmen

Artikel III, onderdeel J

9(Hessels)

Met de voorgestelde regeling wordt voorzien in een zware voorhangprocedure m.b.t. de door de Minister van Economische Zaken krachtens artikel 12 Gaswet vast te stellen ministeriële regeling. De grote belangen die zijn gemoeid met de door de Minister van Economische Zaken vast te stellen uitgangspunten voor de door de directeur Dte krachtens de artikelen 12a en 12b Gaswet in de vorm van Codes vast te stellen tariefstructuren en voorwaarden rechtvaardigen een vergaande betrokkenheid van het parlement bij de vaststelling van de inhoud van de in artikel 12 Gaswet bedoelde regeling. De keuze voor een zware voorhangprocedure sluit het meeste aan bij de huidige wettelijk geregelde betrokkenheid van het parlement bij de vaststelling van de in artikel 12 Gaswet bedoelde regeling.

Aangenomen met algemene stemmen

Artikel III, onderdeel R

10 (Hessels)

Met de voorgestelde wijziging van artikel 61 Gaswet wordt uitdrukkelijk vastgelegd dat voor belanghebbenden bezwaar en beroep openstaat tegen de in artikel 81 bedoelde methodebesluiten (doelmatigheidskorting, kwaliteitsterm). Het openstellen van bezwaar en beroep tegen bedoelde methodebesluiten is in overeenstemming met de praktijk zoals deze thans bestaat ten aanzien van methodebesluiten vastgesteld op grond van de Elektriciteitswet 1998.

Aangenomen met algemene stemmen

VERWORPEN, INGETROKKEN EN/OF VERVALLEN AMENDEMENTEN

Artikel II, onderdeel UU

Artikel III, onderdeel Y

16 (De Krom)

De in deze artikelen vermelde termijn van «vier weken voor de wijziging van de tarieven» houdt geen rekening met de behoefte die er in de markt bestaat aan een gedifferentieerd productaanbod en vormt een ongewenste administratieve belasting voor de vergunninghouder. De klant en de vergunninghouder worden onnodig beperkt in het maken van afspraken over wijzigingstermijnen en derhalve in de mate waarin de marktontwikkelingen kunnen worden gevolgd. Zeker daar waar sprake is van tariefverlagingen is dit niet in het belang van de klant. Overigens worden generieke afspraken over wijzigingstermijnen vastgelegd in model algemene voorwaarden, die in SER-verband worden overeengekomen tussen de Consumentenbond en EnergieNed.

Ingevolge het voorgesteld amendement dient de vergunninghouder Dte en de klant op hetzelfde moment in te lichten over een tariefwijziging. Dat biedt de markt de gewenste flexibiliteit en is administratief minder belastend voor de vergunninghouder. De wijzigingstermijn is dan immers niet tenminste vier weken, maar is afhankelijk van de contractrelatie tussen vergunninghouder en afnemer. Overigens behoudt DTe ingevolge de Elektriciteitswet 1998 en de Gaswet de volledige bevoegdheid om in te grijpen in de tariefstelling van vergunninghouders indien DTe van mening is dat sprake is van onredelijke tarieven.

Verworpen. Groep Wilders, VVD en LPF stemden voor